

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Jeg vil godt bekræfte, at SF står bag folkeskoleforliget, som ordføreren for forespørgerne også har sagt, men jeg vil da godt sige, at det gør vi ikke, fordi vi synes, at det er den bedste folkeskolelov, vi overhovedet kan forestille os. Vi gør det, fordi vi også på denne ordførerrække kan høre, at alternativet ville være ganske forfærdeligt. Der tales om »nyttige kundskaber«. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at eleverne får nyttige kundskaber, det er selvfølgelig det, det drejer sig om, men jeg tror, at når fru Karen Højte Jensen siger »nyttige kundskaber«, så mener hun noget helt andet end det, jeg mener med nyttige kundskaber. Og alene af den grund synes jeg, at det ville være forfærdeligt at ændre folkeskoleloven på nuværende tidspunkt.

Der bliver talt meget om prøver og karakterer, og det, sat sammen med fru Karen Højte Jensens form for nyttige kundskaber, ser jeg som en skole, som skal tilbage til, hvad den var for 30 år siden, og det synes jeg ville være en ulykkelig udvikling. Jeg er meget enig i, at en intern vurdering er noget, der giver eleverne et meget bedre grundlag at gå videre på i deres skoleforløb end en karakter, der i virkeligheden ikke fortæller dem noget om, hvor det er, det lægger til, men bare giver dem et eller andet prædikat.

Til sidst vil jeg gerne, når jeg nu siger, at vi står bag folkeskoleforliget og ikke ønsker at ændre det, spørge venstre, spørge hr. Bundgaard Nielsen: hvordan ligger det med venstre? Står I også stadig væk bag ved folkeskoleforliget? Jeg kan godt forstå, at I siger: ja men vi vil se det til tredjebehandlingen. Men kunne vi andre trods alt ikke godt få det at vide, sådan at vi ved, hvor vi er henne?

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg synes, vi har haft en rimeligt god debat om folkeskolen og de private skolers forhold. Det rygte, som gik fra morgenstunden om, at folkeskoleforliget i dag ville blive brudt, har jeg kun opfattet som et rygte. Jeg mener i hvert fald at kunne konstatere her mod afslutningen af debatten, at de partier, der hidtil har stået bag folkeskoleforliget, stadig gør det, måske nok med forskellige udgangspunkter og med et ønske om på visse områder at få ændret og forbedret den eksisterende lovgivning.

Jeg vil godt sige til ministeren og den socialdemokratiske ordfører, at jeg føler, at man listede lidt for forsigtigt hen over nogle af folkeskolens problemer. Jeg forstår meget vel, at ministeren her fra talerstolen vil slå fast, at vi har ingen dårlig skole, vi har en god skole, og vi har mange gode medarbejdere. I en tid, hvor der er lyseslukkere nok, synes jeg, dette er vigtigt at få sagt, og jeg deler opfattelsen. Men det kan altså ikke skjules, at der er problemer i skolen, og dem må vi få drøftet. Jeg forstod på ministeren, at der også i dag blev givet tilsagn om, at vi tager den drøftelse op i nærmeste fremtid. Og for ikke at nogen skal have ondt af det – jeg tænker på de partier, der står uden for skoleforligspartierne – sagde ministeren, at det var da ønskeligt med den bredest mulige opbakning omkring det, der måske skulle ændres ved folkeskolen.

Prøverne har været nævnt som et af de lidt varmere emner. Jeg har været inde på det og skal vente med at komme med yderligere bemærkninger, til vi behandler det egentlige lovforslag lidt senere i dag.

Om den kursusdelte undervisning synes jeg nok man må sige, at her er udviklingen klar: stadig flere skoler – og det er både efter forældres og læreres ønske – går ind for ikke-kursusdelte undervisning. Og så langt det forholder sig sådan – det er jeg enig med hr. Bundgaard Nielsen i – skal vi respektere det, og så er det en god udvikling. Men jeg tror ikke, man kan afvise, at netop den ikke-kursusdelte undervisning skaber nogle problemer i folkeskolen, som vi i dag ikke har givet skolen muligheder for at løse på tilfredsstillende måde. Det kan så blive vores ansvar i den kommende tid at tilvejebringe rammerne for, at en sådan ikke-kursusdelte undervisning kan fungere tilfredsstillende, først og fremmest for eleverne, men naturligvis også for skolens medarbejdere.

Jeg var i mit første indlæg inde på spørgsmålet om klassekvotienternes betydning, og hr. Halvgaard havde en bemærkning herom til sidst i sit andet indlæg. Hr. Halvgaard sagde, at det kan man ikke sige noget generelt om, det er meget individuelt, hvordan det lykkes. Det er jeg sådan set enig med hr. Halvgaard i. Sådan er det i øvrigt også i dag. Det er ikke rigtigt, når hr. Halvgaard siger: her bestemmer vi, hvordan det skal være. Nej, det gør vi ikke, det gør den enkelte